

KIADÓ HIVATAL:

Szentes Antal könyvnyomdája
kora az előfizetési pénzek,
hirdetések és minden a ki-
adóhivatalt érdeklő közle-
mények küldendőik.

Nyitási díj egy sor
költségi díj 10 krajcár.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASGAI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 6 frt. — kr.
Félévre 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

SZEKESZTŐSÉG:

Beliczey-ut 4. szám
hova a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok nem
adatnak vissza

Hivatalos közlemények.

9887.
1897. ikt.

Hirdetmény.

A hadmentességi díj alá tartozó egyének által te-
endő bejelentések tárgyában.

1898. évi febr. hóban tartozik az ki:

1., mint hadiszolgálatra alkalmatlan az állítási
lajsrútból töröltetett;

2., mint fegyveres szolgálata alkalmatlan, fegyver
képtelennek nyilvánított.

3. a katonai szolgálattól oly testi fogyatkozás miatt
bocsátatot el, mely őt keresetképtelenné nem tette, s
mely nem a katonai szolgálat teljesítésének követke-
zménye,

4. az 1868. LX. t. c. alapján mint családfentar-
tó felmentett és az 1879. évi VI. t. cz. életbelépte
után is bármely okból föl nem avatott,

5. külföldre költözési engedélyt nyert, és hadmen-
tességi díjfelvétel kötelezettsége még tart, a községi
előjáróságnál (város adóhivatalánál) hol állandóan tar-
tozkodik az e célra szolgáló nyomtatványon,

a., polgári állását,
b. lakását

c., ama sorozójárás illetőleg község nevét melyben
a hadkötelezettség alól mentesített,

d., azt az évet, melytől fogva a fölmentés számi-
tandó bejelenteni, és

e. a reá esetleg ama családfőre, kinek családjához
tartozik a megelőző 1897. évben állandó lakhelyén
esetleg más községben is kivetott egyenes államadók
összegét hitelesen kimutatni.

Ezen kívül tartozik:

f., az a véd — illetve díjköteles kinek hadmentes-
ségi díját a törvény 11 §-a értelmében a munkaadó
fizeti a munkaadó nevét és lakását bejelenteni.

Ezen adatok bejelentésének elmulasztása az idé-
zett törvény 20 §-a értelmében a kirovandó hadmentes
ségi díj három egész hatszoros összegének megfelelő
pénzbírságot von maga után.

Ha a munkaadó személyében az alatt az idő alatt
mely a bejelentés beadása és díj esedékességének napjai
(az év október hó 1.) között lefolyt változás állott be
eme változást a díjköteles az 1883. évi IX. t. cz. 4 §-nak
3ik pontja értelmében ott, a hol az első bejelen-
tést tette szintén bejelenteni köteles.

Azon díjköteleseknek, kik állandó lakhelyükön
kívül másutt adóval megróva nincsennek, megenged-
tetik, hogy a községi előjáróság (városi adóhivatal)
előtt személyesen megjelenván, vallomásukat ugyanott
tollba mondassák, de ha tenni elmulasztják, a fentebb
említett pénzbírság ellenük teljes szigorral fog alkal-
maztatni.

Kelt Szarvason, 1898. január 21.

Az előjárók nevében:

Salacz.
jegyző.

Bankó György,
t. bíró.

Az ötvenedik évforduló küszöbén.

Márczius tizenötödikén fodja megünnepelni
a magyar nemzet a szabadság, egyenlőség és
testvériség nagy napjának ötvenedik évfordu-
lóját.

Márczius idusának ötvenéves hajnalát lel-
kes ünnepséggel fogja köszönteni minden ma-
gyar honpolgár.

Országszerte előkészületek vannak, hogy a
jubileumi ünnepséghez, a melyhez hasonló nem
volt és nem lesz nemcsak Magyarország, hanem
az összes népek történetében,

Egy hálás utókort fogunk látni nagynevű
hőseink és vértanúink sirjánál a kegyelet oltá-
rán áldozni. Milliók ájkán áhitattal fog felhang-
zani a halhatatlan költő himnusza: „Isten áldd
meg a magyart!”

Az ünnepségek természetesen a fővárosban
nyernek országos színezetet. De Békés várme-
gyében se legyen és reméljük nem leszegyetlen
község sem, hol legalább a templomokban hála-
adó isteni tiszteletet ne tartatnának.

Bizonyára Szarvas városa is fog módot ta-
lálni érzelmeinek külső kifejezésére a neveze-
tes évfordulón, hogy tanúságot tegyen hazafi-
ságról.

Tudjuk és ösmerjük mindnyájan Szarvas
város polgárságának hazafias üzenetét. Márczius
tizenötödikének évfordulóját évről évre megün-
nepelték a körök. A kezdeményezés ma is az
övék lesz azon reményben, hogy minden ténye-
ző kiveszi részét az ünnepély sikerének az elő-
mozdításában.

Nagyon kívánatos volna, ha az ötvenedik
évfordulón legalább ne volna a korszakalkotó
nap ünnepeinek egyoldalú párpolitikai
színezete. Márczius tizenötödikének dicső
emléke s szent hagyománya nem egypté, ha-
nem a pártkülönbség nélkül a haza minden
polgáré.

TÁRZA.

Ébredés.

Csak a nagy, oszlopos lámpa volt meggyújtva,
melynek piros oszlopcernyőjén keresztülnyéhén szűrődött
a szobában a világosság.

Ott üldögéltek ketten a puha, kényelmes pamla-
gon.

Mariska nyájasan tette Bélára a kezét:

— Na, most olvassa föl kedvesem, a legújabb
verseit, a miket hozzám írt. mióta nem láttam.

— Nem írtam azóta.

— Lehe tlen!

— Pedig úgy van.

A szép fiatal asszonyt észrevehetően lehagolta ez
a nyilatkozat. Leszűrtte nagy buzavirág szeméit s ked-
vetlenül babrált ezíra vonyoláján.

— Hát miért nem írt semmit? kérdé kevés szü-
net mulva.

— Magam sem tudom. Nem jött.

— Látja, pedig én azt hittem, hogy ezután még
több verset fog írni.

— Nem gondolok én most a versírára; most
mindig egyedül csak magára gondolok.

— Hát a míg nem hallgattam meg az esdeklését,
addig nem gondolt rámm?

— Ugyan hogy kérdezhet ilyet?

— Vagy azok a kedves szerelmi költemények
valaki máshoz voltak írva, s engem csak ámitott?

— De Mariska!

— Persze máshoz voltak írva! Különben nem

értem, hogy éppen most fogjon el a dal, mikor immár
igazán feljogosítottam hozzám verset írni.

— Ne vádoljon, édes! Minek ez a szemrehányás?
Nem én vagyok oka, hanem a boldogság, melynek
soha nincsen annyi éneke, mint a fájdalomnak. Tudja,
a kielégített szerelem rendesen elámul. Látja, a csalo-
gány nem szokott énekelni, ha lejárt az epedő szerel-
mek ideje.

Mariska csüggedten hajtotta le fejét.

— Igaza van, Béla! A mit maga mondott, más
szóval, ugyebár, azt teszi, hogy a kielégített vágyak
nem dalolnak többé? És én elég balga valék erre nem
gondolni előbb!

Keserűség reszketett hangjában, a mint tovább
beszélt:

— Pedig milyen boldog, milyen büszke voltam,
mikor maga nekem régebben egy egy szép szerelmes
versét elolvasta s tudtam, hogy azok az epedő, édes
hangok mind hozzám szólanak! Hát még mikor meg-
jelentek a lapokban a nyilvánosság előtt s hallottam a
bámuló közönség magasztalásait! Szerettem volna sok-
szor félreérteni mindent s büszke diadalérzettel oda-
kiáltani az egész világnak, hogy azok a dalok mind,
mind nekem s rólam vannak írva!

Kitörtült egy könnyet szeméből.

— Hanem azok a szép idők, úgy látszik végkép-
pen elmúltak! . . .

Béla megölelte a szomorú asszonyt s oda szorította
melegen magához.

— Édes Mariska, ne legyen kedvetlen! Nekem
is fáj a kedvetlenség!

Darab ideig csönd lett a szobában. Nem volt egy
hang, egy mozdulat, csak a kis kanári mozgott nyug-

talatul a kaliczkájában, mintha valami nagy bajt sejtene
a háznál.

Mariska utoljára némileg könnyebbültnek látszott.
Hízelegve simogatta Bélának az arcát s megadással
szóllott:

— Különben belenyugszom ebbe is, csak tudjam,
hogy szeret. A dal helyett most már legalább az anyém
a dalnok,

Aztán kérő tekintettel fűzte tovább a beszédet.

— Csupán annyit kérek, hogy ne viselkedjék
írántam mások előtt olyan közömbösen!

— Hogy hogy?

— Lásza, rég meg akartam már magának mon-
dani, hogy a mitóta igazán szeretem: azóta velem szem-
ben olyan ridegen viselkedik, mikor társaságban
vagyunk!

— A mit teszek, csak a magunk jól fölfogott
érdekében teszem.

— De hát, az Istenért, ugyan mi parancsolja azt,
hogy úgy viselje magát?

— Becsületünk megóvása.

— Hát eddig mért nem parancsolta? Emlékezzék
csak vissza, hogy még ez előtt pár héttel, ha társaság-
ban voltunk, milyen egészen más volt maga hozzám!
Ha megérkeztünk valahová: maga segítette le gyöngé-
den a köpenyemet, maga vette el a kalapomat s karon-
fogva vezetett be a társaságába. Ha távoztunk, maga
gombolta be ismét a keztyűmet, maga öltöztetett féltő
gondoskodással ügyelve minden csekélységre, hogy
valamiként meg ne hüljek. Most pedig? . . . Nem is
szeret velem egyszerre mutatkozni az emberek között.
Ridegen, közömbösen huzalkodik tőlem s csak elvétve
titokban vet olykor felém egy pillantást. Mintha én
éppen most nem volnék senkije!

Ünnepeljük meg Szarvas város, Ócsöd Szent-András és Kondoros községek képviselő-testületi diszközgyűlésekkel márczius 15-ikének félszázados évfordulóját s a nagyszabásu hazafias ünnepélyre hívják meg 1848-ban községükben szerepelt minden lakosát, hogy gyönyörködjenek a késő utókor halájában és az utókor lelkesedjék a dicső ősök példáján.

Alljunk mindnyájan az ünneplők sorába s legyen a mi ünneplésünk is igazi ünneppnap.

Alljanak a rendezőség mellé a közönség élére a községi képviselő-testületek a községi előjáróságok és egyetértve, politika, pártkülönbség nélkül mutassuk meg, hogy miként értetük meg a kiküzdött szabadságot és miként tudtunk lelkesedni hazánkért, a szabadság, egyenlőség és testvériség halhatlan eszméiért.

Részletfizetésre vett tárgyak eladása tilos.

Széles körököt érdeklő elvi jelentőségű határozatot hozott a napokban a királyi kuria, két konkrét esetben, a fentartással eladott tárgyak büntetőjogi védelmét állapítva meg. Ismeretesek és nagyon gyakoriak iagóknak részletfizetésre való eladásánál azok a kikötések, melyek többkevesebb határozottsággal az eladónak, a már eladott dologra nézve a tulajdonjogot fentartják mindaddig, míg a vételár teljesen törlesztve nincs és a vevő is kijelenti, hogy a dolog neki vételár teljes lefizetéséig csak használatra adatott át. Ha már most a vevő a dologot a vételár teljes lefizetése előtt eladja, kérdés: vajjon sikkasztást követett-e el vagy sem? A büntető jogi kérdés hátterét azon polgári jogi kérdés képezi, vajjon fenntartható-e a tulajdonjog az eladó javára az átadás után is közös egyetértéssel vagy nem? Ha fenntartható, akkor a sikkasztás megállapítható, ha pedig a polgári jog elvei szerint ez a fenntartás jogilag ki van zárva a sikkasztás nem forog fenn. Majdnem egyszerre két helyen indult meg ilyen ügyben bírói eljárás és pedig Budapesten és Debreczenben. Az első esetben arról volt szó: F. Ede budapesti hivatalnok egy varrógépet vásárolt egy oly kikötéssel, hogy annak értékét (63 forintot) havi 3 forintjával fogja törleszteni. Két

részlet törlesztése után azonban eladta a gépet a mit a hitelező megtudván, sikkasztás miatt büntető feljelentést tett elene a budapesti büntető törvényszéknél. A másik esetben G. Húgó budapesti gépgyáros panasolja, 1893. augusztus 29-én azon feltétel alatt adott el Szoboszlón egy gőzmozdonyt és cséplőgépet M. József földbirtokosnak 5130 forintért, hogy a vételár teljes kifizetéséig a gép a panaszos tulajdona leend. A földbirtokos azonban, 2235 forint tartozás törlesztése után a gépet B. földbirtokos társának eladta. Ellene is sikkasztás miatt tett feljelentést a gyáros.

Az első esetben a budapesti büntető törvényszék és vele egyetértőleg a királyi tábla megszüntető határozatot hozott és pedig azzal az indoklással, adásvétel esetén az eladott dolog tulajdonának fenntartása az eladó részéről a bírói gyakorlat szerint büntetőjogi hatálylyal nem bír s e szerint a megvett dolognak a vételár teljes lefizetése előtt a vevő által történt eladása a sikkasztást meg nem állapítja.

A második esetben a debreczeni törvényszék kimondta, hogy a panaszos eljárása sikkasztást képez, de a debreceni tábla ugyanazon okoknál fogva, mint a budapesti büntető törvényszék és a budapesti ítélőtábla, megszüntető határozatot hozott.

Ily ellentétes bírói határozatok alapján került a két ügy a királyi kuria végső döntése alá. És a kuria kimondta, hogy mindkét esetben megállapítható a sikkasztás tényálladéka, mert a tulajdonjog szerződésszerű fenntartása büntetőjogi hatálylyal bír. Ily esetben az ingó dolog a vevővel szemben idegen ingó dologt képez mindaddig, míg a vételár kifizetve nincs és a vevő az ingó átadása által erre nem tulajdon, hanem csak birtokot szerzett. Minthogy pedig a két esetben a panaszosnak a jogos úton birtokukba jutott idegen ingó dologt eladták (elidegenítették) sikkasztást követtek el, stb. . .

Minthogy a fent leirt esetekhez hasonló részletfizet mindennap száz és száz jön létre, nyilvánvaló, hogy a részletfizetésre dolgozó cégek sietni fognak olyan adásvételi szerződést nyomtatni, a melyekben a tulajdonjogot határozottan fenntartják a vevővel szemben. És mint-

hogy a részletre vásárló közönség, rendszerint végtelen nagy kényelemszeretettől nem olvasza ezeket a nyomtatványokat, hanem egyszerűen aláírja azt, a mit elébe adnak és mint nagyon gyakran fordul elő, hogy az ily módon részletfizetésre vásárolt dolgokat a vételár lefizetése előtt el is adják, a jövőben nagyon gyakori lesz azoknak a száma, akik önkéntelenül és akaratuk ellenére összeültközésbe fognak jutni a büntető törvénykönyvvel. Nagyon szükséges tehát, hogy a részletfizetésre vásárló közönség emlékezetébe vessen ezt a két esetet és óvatos legyen a részletfizetési ügylet alapjául szolgáló szerződési űrlapok aláírásánál — és azontul is, az ingók esetleges eladásánál.

Ujdonságok.

— **Búcsú bankett.** Folyó hó 1-én Kerek es Gyula vasuti állomási főnök tiszteletére ismerősei és barátai az Árpád vendéglőben búcsú lakomára jöttek össze. A jelen voltak sokasága bizonyosága annak, hogy a nevezett férfi nálunk közszeretettben állott, s kívánjuk neki, hogy új otthonában szintén feltalálja a nálunk élvezett elismerést és szeretetet. Itt említjük meg azt is, hogy a banketten feltálat vacsora előnyösen dicséri az Árpád vendéglő konyháját.

— **Nyugdíjazás.** A vármegyei tiszti nyugdíjintézet igazgató választmánya dr. Fábry Sándor alispán elnökele alatt Dombi Lajos, Schmidt József, dr. Bodoky Zoltán, Oláh György, dr. Ladics László, Bandhauer György és Berthóty István jegyző részvétele mellett folyó hó 28-án ülést tartott, melyen több folyó ügyön kívül néhai Práznovszky Ferenc szolgabíró özvegyének nyugdíjazásával foglalkozott a bizottság az özvegy évi járulékat a kiskoru gyermekek neveltetési pótlékával együtt 700 forintban állapította meg a nyugdíjszabályrendelet rendelkezései értelmében.

— **Felmentő ítélet.** Markovics Györgyné Brlás Zsuzsanna tanyai oklevéltelessen szülésznőt a gyulai törvényszék gondatlanságból elkövetett emberölésért vád alá helyezte volt, mert a segítségéhez folyamodott Gászó Mihályné—Lustyk Mária gyermekágyban elhalálozott. A végtárgyalás a napokban volt Gyulán, s vádlottnak védelmét Dr. M á z o r Elemér ügyvéd vállalta el, ki is védői tisztelet oly sikerrel vitte, hogy a törvényszék egyhangulag felmentette a szegény vádlott szülésznőt ezen ítéletben a kir. ügyész is megnyugodott s így az jogerős lett. Gratulálunk az ifju ügyvéd ezen sikeres szerepléséhez.

— **Iskola látogatás.** A kondorosi ev. egyháznál a szokásos félévi iskolalátogatás Velky Béla iskolájában

A fiatal ember részvétellel nézett a szép asszony szemébe.

— Látja, kedves Mariska, maga most igaztalan hozzám. Vádol engem a nélkül, hogy higgadtan mérlegelné a körülményeket.

Mariska idegesen vágott közbe:

— Én nem akarok semmit mérlegelni! Nekem csak az táj, hogy maga többé nem a régi!

— Most is a régi vagyok, édesem! De meg kell értenie, hogy a körülmények nagyon megváltoztak. A mig nem volt köztünk semmi bizalmasabb viszony, addig a nyilvánosság előtt is kedveskedhettem magának szabadon. De most, valahányszor magával beszélek: mindig úgy érzem, hogy élesen fűrészszó szemek kísérik, lesik minden mozdulatom s talán mindent világosan látnak, amit titkolgatunk. Ha összeség két nő: aggodom mindjárt, hogy vajjon nem róllunk beszélnek-e? Ha szembe állok a férjével: valahogy úgy tetszik, mintha folyvást vizsgálódnék. Nem győzők elég óvatos lenni, pedig örökösen abban fáradozom, sokszor talán egész az ügytelenségig. S higgye el, hogy mindezt leginkább csak magáért teszem. Golyótól, kardtól én soha sem félttem; de a botránytól rettegek, mert a botrány első sorban magának okozna szegényt és sok keserőséget. . . . Látja, édes Mariska, ezért változtam meg s ezért kell a világ előtt esztán hidegnek, közömbösnek mutatni magunkat.

— Rettenetes!

— A mi helyzetünkben a tartózkodó, okos érintkezés ajánlatos csupán ha nem akarjuk kockáztatni szerelmünket.

A szép asszony elképedve csapta össze kezét s keserűen pnnaszt:

— Hiszen én így magában, Béla, elvesztettem mindent, amivel a világ előtt olyan büszke voltam! Ugy, ugy! . . . meg akartam nyorni mindent és mindent elvesztettem! . . .

Zokogva szoritotta égő homlokát a két tenyerébe és kinos, nehéz csend következett ismét.

Egyszer aztán csak daczosan fölkapta a fejét s a végső elhatározás vakmerőségével fogott a beszédbe, Bélát is tegezve:

— Eh, ez így nem élet! . . . Béla, szeretsz-e igazán?

— Minek ismételnem?

— No, jól van! Akkor még boldogak lehetünk.

— ? . . .

— Igen, mert a férjemtől okvetlen elválok s ezután csak a tied fogok lenni, egyedül a tied. Fölzsabadítom magamat ettől az átkozott rabságtól, melyet ugyis olyan gyűlölviselek, mióta neked adtam az egész szívemet!

Béla meghökkent

— De Mariska!

— Mit? Talán nem akarod?

— Nem! Nem akarok a világ nyelvére juttatni. Aztán meg én rég elhatároztam, hogy megnősülni soha sem fogok már.

— De mikor én akarok a feleségem lenni! En, a kinek annyiszor esküdted, hogy jobban szeretsz mindenkinél ezen a világon!

— Hiszen szeretlek is, édes! Hanem tudom nem vagyok abban a helyzetben . . .

Mariska kétségbeesetten ragadta meg a kezét a fiatal embernek:

— Vagy talán attól félsz, hogy hozzád sem lennék hű? Szólj!

Béla nem tudott erre mit felelni, csak némán töprengve hallgatott.

— Igen, igen — folytatá hevesen az asszony — értem én jól a hallgatásodból, hogy hűségemben immár megingott néked is a hited s csak közönséges, ingatag büntetésnek tekintesz, semminek egyébbnek!

Aztán féltelen szenvedélylyel kulcsolta karjait az ifju nyakába:

— Pedig meglásd, hogy hozzád hű leszek a sirig!

Bélát ez a kellemetlen helyzet egészen kiforgatta a higgadságából. Ilyen alkalmatlanul nagy szerelemre nem számított. Zavarában kiméletlenül tépte le magáról a görcsösen élől karokat.

— Az Istenért, Mariska! Törj eszedre! Minden pillanatban beléphet a férjed s én nem akarok botrányt!

A szerelem álmaiból ébredő asszony megsemmisülve borult a pamlagra, e.temette arcát s hangosan jajgatva búgott ki a fájdalom belőle:

— Vége! . . . Vége! . . .

Béla pedig szép csendesen vette a kalapját, s mig az asszony a pamlagon vonaglott: észrevétlenül kiosont az ajtón.

febr. 3-án Czirbusz Endre iskolájában pedig febr. 4-én történt, mindkét iskolánál teljesen kielégítő volt a tanügyi eredmény.

— **Kaszinó bál.** A kondorosi kaszinó febr. 13-án könyvtára javára táncestetélyt rendez a csárda nagytermében. Belépti díj: Személyenként 1 frt, családjegy 2 frt.

— **Atcsatolt nagybirtok.** Geist Gáspár nagybirtokos azon kérelemmel fordult a vármegyéhez, hogy „G á s p á r t e l e k” birtoka, mely Orosháza községéhez tartozik — Kondoroshoz csatoltassék. — A vármegye alispánja a megtartott tárgyalások után határozatilag Gáspártelket Kondoroshoz csatolta.

— **Szenzációs eset.** A kun-szt.-mártoni csendőrséghez bizalmas feljelentés tétel, hogy Ócsodón és határában régebbi idő óta egy szervezett tolvajbanda működik. — A csendőrség a feljelentésre a nyomozást megkezdte, s eredménykép kisütötte azt, hogy tényleg egy rendszeres tolvajbandával van dolga, a csendőrség ez eredmény után a jbirósághoz jelentést megtette, s erre a feljelentésre a kunszentmártoni jbiróság részéről P o k o r n y László vizsgálóbíró lett kiküldve a dolgot kiderítésére. A nevezett vizsgálóbíró ritka eréllyel 4 napon át folytatta a vizsgálatot, s eredménykép kisütötte, hogy tényleg a feljelentőnek igaza van, s hogy Ócsodón a tolvajbanda létezik. A vizsgálóbíró a kihallgatások folytán 16 egyén — mint vádlott — ellen indította meg az eljárását. A tolvajbanda főzinkosai Babos István és Izbéki G. Sándor ócsódi tekintélyes gazdák; az orgazda pedig Molnár Benedek szintén tekintélyes ócsódi gazda. A vizsgálat eredménye szerint Molnár Benedek orgazdánál tényleg gazdasági eszközben 600 frt értékű idegen jószág találtott. Ebben az ügyben a bíróság erőlyesen folytatja a vizsgálatot.

Meghívó. A szarvasi iparos kör 1898. év febr. 30-án saját pénztára javára az „Árpád” vendéglő nagytermében zártkörű táncvizsgalmat rendez. Belépti díj: Személyenként 80 kr. Családjegy 2 frt. Kezdeté fél 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak.

— **Tetten ért tolvajok.** A bánfalvi csendőrség liba lopásou érte Bánfalva határában január 29-én Szoboszlai Lőrincz ócsódi lakos, kiszolgált csendőrt. A vallatásra Szoboszlai beismerte, hogy ő már ezt a mesterseget évek során üzi, s hogy jelenleg is Tőgyi Mihály szentandrászi lakos, czinkos társaival jött a lopást elkövetni. Miután a tettesek beismerésben voltak a csendőrség az illetékes hatóságoknak a tolvajokat átszolgált.

— **A békés-szentandrászi takarékpénztár** igazgató választmánya január 24-én tartotta ülését L e d e r e r Rudolf elnöke mellett B. szt. Andrásón. Ez alkalommal a zárszámadás lett bemutatva és a közgyűlés febr. 23-ára kiűzve. Az igazgató választmány az elnökség minden előterjesztését elfogadta és jóváhagyta. A részvény osztalék 40 frt névértékű egy részvény után 3 frt 50 kr-ban lett megállapítva.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A szarvasi négyelet által f. évi január hó 29-én rendezett jelmezes és álarozos bál tiszta jövedelme 223 frt. A brutto bevétel 336 frtot a kiadás 113 frtot tett ki. Felülfizettek Gróf Ueberacker Ottóné 25 frt, Grf. Csáky Albinné 10 frt, Haviár Daniné 5 frt, Ponyiczky Máté 1 frt 50 kr., Dr. Sziráczky János 1 frt, Szirmay L. Árpád 3 frt 50 kr, Volff Gyula 1 frt, Dr. Déry Henrik 1 frt, Dr. Glasner Adolf 1 frt 50 kr, Robitsek Soma 1 frt, Hanke József 1 frt, Barta János 50 kr, Dr. Takács Izó 1 frt, Medveczky József 6 frt, Kazinczy Kamilló 1 frt, Lusztig Sándor 1 frt, Dr. Mikolay István 1 frt, Harza Ferencz 50 kr, ifj. Dérczy Péter 2 frt, Dr. Szlovák Pál 1 frt, Huszerl Sándor 50 kr. Dr. Haviár Gyula 3 frt 50 kr, Dr. Mázor Elemér 10 frt, Sinkovits István 2 frt, Demcsák János 2 frt. Sárkány Imréné úrnő által eladott narancsokért befolyt 10 frt. A négyelet vigalmi bizottsága hálás köszönettel nyugtázza a felülfizetők jótékony adományait.

— **Belépti-jegy a várótermekbe.** Egy részben hasznos, részben kellemetlen, az utas ember zaklatására nagyon sok módot adó rendeletet bocsájtott ki az államasutak igazgatósága. Arról, van szó, hogy a vasuti állomások várótermibe ezentul csak jeggyel mehethet be az, aki nem utazik. Mint a rendelet mondja: „Aki nem utazik, az a várótermekbe és a peronra csak belépti jeggyel léphet, amely az állomási pénztárnál vagy a kapusnál váltható.” A személyzet kötelessége a rendelet megtartása fölött szigoruan örködni. A belépti jegy ára 20 fillér, amely a vasuti alkalmazottak javára fordítatik. A rendeletnek a peronra való része eddig is érvényben volt, de nem nagyon tartották meg. Most új benne a várótermek belépő jegye, amely kétségkívül jó részben megakadályozza az eddigi gyakori várótermi lopásokat. Másfelől, ha megtartják a rendeletet, különösen sok zaklatásban lesz részük a harmadik osztály utasainak. Azok között ugyanis van sok korán

érkező, aki ott lecsókmókol. Hanem jegyet akkor még nem kaphat. Ily módon igazolni sem tudja, hogy ő utazik. Vagy peronjegyet vált, vagy kiül az indóház elébe s ott várja meg, míg a pénztárt megnyitják. Es a bizony nem lesz a legkellemesebb mulatságok közül való.

Szerencséhez takarékpénztár. A Budapesten székelő Magyar Általános Takarékpénztár Részv. Társ. képviselője 1886. évi július havában felkereste Schwarz Márkus gyomai lakost, kinek egy 3% os magy. jelzalog sorsjegynek havi részletfizetésre való megvételét ajánlotta. Hosszas rábeszélés után S. végtére két drb sorsjegyet vett, melyek egyikét a 723—13 számút, a mult hó 25-én tartott huzásban 200,000 koronás főnyereménynyel huztak ki. Képzeltető mily hatást és izgatótságot idézett elő ezen szerény életviszonyok közt élő családban, valamint az egész helységben az éjjel 10 órakor érkező sürgöny, mely a szerencsés hírt tartalmazta. — Ezen eset bizonyítékát adja annak, hogy minden embernek, sőt a kevésbé módosnak is megvan adva a lehetőség arra, hogy ilyen részletre vett sorsjegy révén hirtelen vagyhoz jusson.

A szerencsés nyerő nyereségét az elismert szolid Magyar Által. Takarékpénztárnál fel is vette és az alábbi nyilatkozatot állította ki: „Magyar Általános Takarékpénztár Részvénytársaságának, Budapest. Örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy az Önöktől az 1896. évi július hó 22-én részletfizetésenként vásárolt 723. sorozatú 17. számú 3% os Magyar Jelzaloghitelbank sorsjegy alapján elért 200,000, azaz kétszáz ezer koronás főnyeremény a mai napon a legelőzékenyebb feltételek mellett leszámolták, melyért ez uton is a leghálásabb köszönetemet nyilvánítom. Budapest, 1898. január hó 27-én. Kiválótisztelettel Schwarz Márkus gyomai, fakesereskedő.”

C S A R N O K.

Az eger.

Árva Istvánnak hívták árva is volt. Nem ismerte atyját, ajkát nem érinté édesanyja csókja soha, mert az a szegény nyomorult asszony életét adta cserébe az ő életéért.

Valami ágról szakadt cigány nő könyörült meg rajta, az táplálta még megindult járnai, megtanult beszélni, akkor meg volt mentve az élet számára, tápláló anyja elhagyta, — neki úgy is maradt 4 élő gyermeke akiktől gondoskodni kellett; nevelése be volt fejezve, megélhetett a maga emberségéből, hisz tudott siralmas hangon — koldulni.

A fiu megnőtt. Jó emberek által odadobott krajczárok, összekoldult kenyérdarabok tarták fenn életét s különös nyomorúsága dacára erős aczélizmai lettek.

Pista korában dologhoz nem szoktatták: István korában természetesen került a munkát.

Mikor már hatalmas suhancz lett, nagy bozontos fejében egyszer ilyen furcsa gondolatok kezdtek kerülni: „Hüm, más embernek van háza, kocsija, lova, pénze, jó ételeket eszik ezüst kanál, kés, villával!”

Tovább szötte gondolatait: „Nekem nincs semmim nincs, hol meghuzzam magam, ha zivatar jő; őt ujam-mal teszem számba a kenyeret, ha — van!”

„Hátha elvonnám mástól egy részét annak, amija van?”

„Neki is maradna, nekem lenne.” — — —

„Ott van a Bezgöyné asszonyság . . . ebédülőszobájában oly sok ezüstöt láttam, mikor koldulni jártam nála, s midőn durva szóval utasított el.”

Aminat ezeket gondolta, egyedüli társa az éhség volt, már pedig az ily társ rossz tanácsadó.

Az alkonyat közelgett. Sürrü fellegek boríták be az eget, sötétben gomolyogva az úrben. A fiu gondolatai is mind sötétebbek lettek: „azon az ezüstön mennyi pénzre lehetne szert tenni?”

Valami vonta arra a tájra, ahol azt a sok ezüstöt látta. Néptelen, csendes utcába ért, ott lakott Bezgöyné Megállt a ház ebédülőjének alacsony ablaka alatt. Villám hasította a levegőt, dördült, megrendült bele az ég, a föld s a fiu szíve, agyveleje. Sötétség követé a fényt. A villámlásnál azt gondolta: visszatérek. A sötétben elhátározta hogy betöri az ablakot s rabolni fog.

Hullott az eső egy lélek sem volt a közelben, sötét volt nagyon: beverte az ablakot. Nem is hallatszott a beverés zaja, elnyomta azt az ég dörgése. — Mint a macska, kuszott fel István az alacsony ablakba s a szobába lépett. Villám világitotta meg a sötétet, a fénynél meglátta az üveges szekrényt, melyben az ezüst állott: pár pillanat s csörömpölve esett be az ablak üvege s a rabló egy ezüst készlettel a kezében sietett az ablak felé előbbi utján. Az ebédülő ajtaja kinyitott s a ház híres fősvény urnője rémült arczal kezében gyertyával lépett be azon.

Árva István megijedt, kiejtette kezéből az ezüstöt lába a padlóhoz gyökerezett.

Az öreg asszonyság iszonyuan sikoltozva kiáltá: „tolvaj! tolvaj! gazember rabló!”

„Ne sikoltson itt az ezüstje; s elébe dobta.

Az asszony élesen visított tovább „rabló”

Bezárnak, gondolá a fiú elveszik egyetlen kincsömet: szabadságomat. Neki rohant a sikoltozó asszonynak ki elállotta az ablak felé vezető utat, kiverte kezéből a gyertyát. Folytott hörgés hangzott fel a szobában, aztán csend lett borzasztó csend . . .

Rövid pár percz mulva rongyos ember rohant tova a zivataros éjben, villámmutatta uton, fülében csak szó hangzott hörgőn, hosszasan: „gyilkos! gyilkos!”

Néhány nap mulva pedig Árva István ott ült a törvénylátó urak előtt, akik aztán az enyhítő körülmények tekintetbe vételével elítélték tizenöt évi fegyházra.

II.

A nap nyugodni száll. Bucuzó aranyugrai közül egy lopva suran be a fegyház komor czellájába Árva Istvánhoz, aki lehajtott fővel gondolkozik a koldus étellel járó szabadságról!

Mellette darab avas szalonna s penészedni kezdő kenyér hevert, melyeket a játzó napugár megvilágított. A fegyencz, amint szemébe ötlött az ételmaradék, sajátos füttyöt hallatott, mely után a czella szegletéből nesz hangzott s csakhamar óvatosan körültekintő kis szürke egerke dugta ki fejcskáját, szimatolt a légsz s a fegyház lakója felé tartott. István picziny darabkára törte szét a kenyérmaradékot s körmeivel szétépte az avas szalonnat s odatartá a kis egernek, mely félelem nélkül vette ki a rab kezéből az élelmiszert s akkor sem futott el, midőn a fegyencz erős kerges ujjával gyöngéden simította meg szürke testét s hálás tekintettel nézett a suhancz szomorú arczára, melyen bizonyos büszkeség látszott, hogy még neki is lehet pártfogoltja. Nyitott az ajtó, s belépett rajta a fegyház durva, komor arczu öre, arról akarva meggyőződni ott van e a rab, ki éppen akkor adta át az egernek az utolsó morzsa kenyérét. A durva ör meglátva az egeret, mely nem rohant el tőle félve, odalépett hozzá s hogy a rabnak fájdalmat okozzon, nagy széles talpu csizmájával eltaposta az ártatlan kis állatot.

Árva István mint halálra sebzett vad sikoltott fel, isznoyu izmai segélyével, mintha zsinag lett volna, úgy szakította el a kezét tartó láncot s képből kikelve rohant a porkolábra, aczélöklével s a kezén levő bilincsel oly irtózatos ütést mért a durva ember fejére, hogy az egy hang nélkül esett össze.

A rab halálsápadt lett, kirohant a nyitva levő ajtón, mint valami örült. Elfogták s nemsokára ismét bírái előtt állott.

III.

Az ügyész ur szuró szeméivel a javithatlan bünnötre nézve remek vádbeszédben adta elő, hogy az az emberségből kivetkőzött érzés nélküli lény könyörületre nem érdemes: kétszáz ölt, Romlott a szíve, romlott a lelke, aki ha valamiképp szabadulna valaha a büntető igazság kezei közül s kikerülne a társadalomba, valóságos vérengző tigris volna. Ily ember könyörületet nem érdemel s kell, hogy a törvény kellő szigora sújtsa s a társadalmat meg mentse tőle, kéri reá kimondani a halálos ítéletet.

Es kimondták.

IV.

Árva István daczosan, emelt fővel ment a bitófa alá. Utközben a pap vigasztalni akarta, rá sem hallgatott. A lelkiatya intette a megtérésre. Mit tudta ő, mi az. Oda tartotta neki a feszülte: csókolja meg. Elfordította fejét.

A bírák lelkiismerete meg volt nyugtatva: ennek a gonosztevőnek nem csak emberi érzése, de hit sincs.

A hóhér befejezte munkáját. A társadalom nyugodt lehetett, meg volt szabadítva egy hitetlen, szivtelen embertől.

Szegény Árva István, pedig mennyire szerette azt az egeret!

Laptulajdonos és felelős szerkesztő
SZIKES ANTA L

Hirdetmény.

Néhai özv. Müller Károlyné Jókai-
utca 1255 számú

h á z a

szabadkézből eladó, a venni szándé-
kozók jelentkezhetnek

Konvalina Ferencznél.

Pályázati hirdetmény.

A mezőtúri ev. ref. egyház tulajdonát képező belvárosi nagy templom horgonylemez tetőzetének kijavitására, továbbá ezen tetőzetnek köröskörül, úgy szintén a főgymnasiumi torna terem betonjárda felőli csepegőjének kellő szélességű bádogcsatornákkal leendő ellátására ezennel pályázatot hirdetek s felhívom a pályázni szándékozókat, hogy 50 frt bánatpénzzel ellátandó pályázatot az ev. ref. egyház főgondnokához czimezve **folyó hó 28-ig** adják be.

A részletes feltételek a gazdagondnoknál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Mező-Túr, 1898. Február hó 1-én.

Dr. Adám Sándor,
főgondnok.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szarvasi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy az öcsödi takarékpénztár végrehajthatónak, Rónyai Gábor és neje Kórodi Julianna végrehajtást szenvedő elleni 5400 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az öcsödi 1231. sz. jkvben A I. 1. 2. rsz. a. fekvő ²¹⁰⁰⁻²¹⁰¹ hrsz, veresházi szántóra és ⁴⁴⁶⁵⁻⁴⁴⁶⁸ hrsz. bűdösoldali szántóra együttesen az árverést 1378 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi február hó 19-ik napján délelőtt 10 órakor az öcsödi község-házánai megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 137 frt 80 krt készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz, a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. tcz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Szarvason, 1897. évi november hó 17-én.

M É S Z Á R O S, kir. jbiró.

HIRDETMÉNY.

Alólírott Szentesen a II. t. 12 számú házban és a szentes-szarvasi országút mentén lévő **tanyámon** — mely Szentesről 8 km. Szarvastól 20 km. távolságra van, saját gabonáimból főzött, **tiszta, jóminőségű** pálinkát méretek ki, kis és nagymértékben s igen jutányos áron, s pálinkáimat az utasok figyelmébe ajánlom.

Tisztelettel

VECSERI LAJOS.

Eugen herceg szobor sorsjegyek

Huzás már
pénteken

Főnyeremény

75.000 korona érték.

Sorsjegyeket 50 krjával ajánl:
Taiber Gusztáv,
B.-Szarvas.

SZIKES ANTAL könyvnyomdája
S Z A R V A S O N

ELVALLAL MINDEN A KÖNYVNYOMDASZAT KÖRÉBE VÁGÓ MUNKÁKAT, UGYMINT
DISZES SZÁMLÁK, JEGYZÉKEK ÉS TUDÓSÍTÓ LEVELEK.

ELJEGYZÉSI ÉS ESKETÉSI KÁRTYÁK, IZLÉSES MEGHÍVÓK ÉS TÁNCZBŰNDÉK SZINES NYOMÁS VAGY ARANYOZÁSSAL

ÉTLPOK, VÁROSI ÉS KÖZSÉGI HIVATALOS NYOMTATVÁNYOK

JEGYZÉKEK CZIM- ASZTALI- és NÉVJEGYEK GYÁSZLAPOK KIMUTATÁSOK IDŐSZAKI IRATOK stb

A „Szarvasi Lapok” kiadóhivatala, minden hazai hírlapra és regényre előfizetést elfogad.